

тану, и съ насмѣиванье сторилъ сиктиръ Бекри-Мустафа. Басна: Една кокошка кѣто глѣдала че гѣска сноси голѣмы и ядры яйца, поревнило ся и ней да снесе и тие голѣмо яйце. И така придържала в' утробѣ си яйце два дны; на трѣтый днь напнѣла ся да го снесе; нѣ яйце было порасло толико голѣмо, що то бѣднаѣ кокошка из-продрала си дирницѣ.

(5) Герлово или Герилово. Малко днесъ укрѣжіе отъ 30 и выше турски села лѣжи между Прѣславъ, (днесъ Ески-Стамболъ или Стамболукъ по турскы) Османъ-Пазаръ и Котелъ. Жители му сѣ се Турцы потурнацы отъ старо время. Обаче языкъ говорѣтъ турскы. Тій сѣ' отличавѣтъ отъ правовѣрцы Турцы трудолюбіемъ, кое ся състой на орачѣство, дърводѣліе, и овчарство. Помежду си жены имъ ся не криѣтъ какъ прочіи турски жены, ни то давѣтъ другиму Турчину отъ помежду си дѣвицѣ на брако-сѣчисленіе; пѣтъ в' общѣ вино безъ никакво турско прѣдразеждіе. Турцы гы назовавѣтъ Казаль-баши. Тій нѣмѣтъ истій турскій злобенъ духъ, живѣѣтъ же съ свои сѣсѣды Българы миролюбиво, и зѣмѣтъ давѣтъ почтенно. Въ това Герловско укрѣжіе само едничко знамянито село българско ся е съхранило, Върбица, настранѣ отъ тія села турскы. Жители му христіани имѣтъ еднѣ църквицѣ, и живѣѣтъ по вѣчь отъ земледѣліе. На весело и разтворено мѣсто е разположено сіе селце, и жители му сѣ' доста устроумни чловѣцы. Нѣ чѣрный духъ Бѣдай усѣдилъ гы е да подпаднѣтъ отколѣ и подъ второ еще губителско насиліе на татарскія кѣрѣмскы подмѣтвѣты днешны ханове Султаны назоваемій, изгнаній отъ Русіѣ въ время на побѣдоноснія походы императрицы Катерины. Тій коноѣдцы владѣли сѣ' и владѣѣтъ тамо, какъ то и въ многа друга българска села съ неограничѣвъ власть, и творѣтъ безчисленна угиѣтенія. Цариградскій дворъ имъ отдава по старѣ чѣсть голѣмо почитаніе, и